

Manifest Dia de la Dona. 8 de març de 20201

Commemorar el 8 de Març en plena pandèmia no és fàcil: quan fa un any tot es va aturar, acabàvem de commemorar el 8 de Març al carrer i recordàvem les injustícies socials i laborals presents (igual que ara) en la vida de les dones de tot el món.

Un any després les coses no han millorat, a la inversa, la Pandèmia de la Covid -19 ha agreujat encara més les dificultats. Les dones, totes les dones, han vist agreujades les situacions de desigualtat, tancades a casa o fent equilibris impossibles per conciliar horaris laborals amb la cura dels infants o persones grans a més de sostenir i dur a terme les tasques de la llar, encara malauradament a càrrec gairebé en exclusiva de les dones. Diu l'ICD, en el seu manifest d'aquest any, que "Durant el confinament domiciliari estricte (març-abril de 2020) les dones vam manifestar en gairebé el 60% que érem nosaltres les que ens ocupàvem de manera principal o en exclusiva de les tasques domèstiques, tot i que la nostra presència en les ocupacions de primera línia era majoritària: 64% en venda de productes bàsics, 86% en personal de neteja, 80% en personal de serveis socials, 84% en personal de residències per a gent gran i 70% en personal sanitari i farmacèutic."

Hi ha Dones que, durant aquest temps, també han patit de forma afegida el patiment d'haver de conviure forçosament amb els seus agressors.

Ens diu també l'Institut Català de les Dones:

"La pressió que hem viscut les dones durant aquest darrer any ha estat molt superior a la dels homes, havent de combinar el teletreball amb les tasques domèstiques, amb situacions laborals més precàries i més vulnerables. Per això volem destacar les condicions extremes amb les quals han hagut de treballar les professionals de primera línia d'atenció en salut, gent gran, alimentació, entre d'altres, com també volem parlar de les dones en situació irregular que han vist agreujar-se la seva situació de precarietat, les professionals dels serveis d'atenció a les dones en situació de violència masclista, i de les dones grans que ens han deixat i totes les que no han pogut conviure i gaudir del contacte amb les seves famílies i el seu entorn més proper. Per totes elles, molt especialment, avui també ens manifestem."

I nosaltres com a Col·lectiu també volem manifestar i recordar que dins l'Església res important ha canviat, celebrem les petites accions manifestades per la Jerarquia de l'Església però no ens conformem. Volem una Església Paritària, oberta i dialogant : si callem les dones, cridaran les Pedres!